

ข้อคิดยามเช้า วันอาทิตย์ ที่ 9 พฤศจิกายน ค.ศ.2014

วันฉลองครบรอบการถวายมหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน

คำว่า “อาสนวิหาร” มาจากคำ
ภาษาละติน “Cathedra” (คาเธรรา)
ซึ่งแปลว่า “อาสนะ หรือ เก้าอี้”

ทุกสังฆมณฑลมีวัดแห่งหนึ่งซึ่งมี
ที่วางอาสนะสำหรับพระสังฆราช
โดยเฉพาะ อันเป็นเครื่องหมายแห่งการ
ปกครอง และ อำนาจในการสั่งสอนเหนือ
สังฆมณฑลนั้น วัดที่มีอาสนะประจำ
ตำแหน่งพระสังฆราชจึงเรียกว่า
“อาสนวิหาร”

วันนี้เราฉลองการถวาย
“มหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน”
ซึ่งเป็น “อาสนวิหารแห่งกรุงโรม”
โดยมีพระสันตะปาปาดำรงตำแหน่งเป็น
พระสังฆราช พระศาสนจักรเชิญชวนเรา
ให้ระลึกว่า แม้ไม่มีสิ่งก่อสร้างใดในโลก
สวยงาม และ ใหญ่พอที่จะบรรจุความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้ แต่มนุษย์รู้สึกถึงความจำเป็นที่จะสงวนสถานที่จำนวน
หนึ่งไว้เพื่อการพบปะส่วนตัวหรือเป็นหมู่คณะกับพระเจ้า ในสมัยเริ่มแรกกลุ่มคริสตชนชุมนุมกันในบ้านของสมาชิกคน
ใดคนหนึ่งเพื่ออธิษฐานภาวนาและทำพิธีบูชาขอบพระคุณซึ่งในปัจจุบันเราเรียกว่า “พิธีมิสซา” หรือ “พิธีบูชาขอบพระคุณ”
ถ้าพระวิหารคือที่ประทับของพระเจ้า สถานที่ที่กลุ่มคริสตชนชุมนุมกัน จึงกลายเป็นพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ไปด้วย เพราะ
พระเยซูเจ้าเคยตรัสว่า

“ที่ใดมีสองหรือสามคนชุมนุมกันในนามของเรา เราอยู่ที่นั่นในหมู่พวกเขา” (มธ 18:20)

เมื่อกลุ่มคริสตชนได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ การชุมนุมกันในบ้านจึงไม่สะดวก พวกเขาจึงได้เริ่มสร้าง
สถานที่เพื่อประกอบพิธีกรรม เทศน์สอนพระวาจาของพระเจ้า และ อธิษฐานภาวนาโดยเฉพาะ ต่อมาเมื่อได้รับ
อิสรภาพในการนับถือศาสนาจากอาณาจักรโรมันแล้ว กลุ่มคริสตชนในสมัยนั้นได้เริ่มสร้างวัดและวิหารใหญ่ ๆ ขึ้น
และ หนึ่งในสี่มหาวิหารเอกแห่งกรุงโรมคือ มหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน มหาวิหารนี้เดิมเป็น “ปราสาทลาเตรัน”
ซึ่งเป็นสมบัติของครอบครัวจักรพรรดิคอนสแตนติน เมื่อจักรพรรดิองค์นี้กลับใจมาเป็นคริสตชน พระองค์ได้มอบ
ปราสาทแห่งนี้ให้เป็นที่ประทับของพระสันตะปาปา ต่อมาได้มีการปรับปรุงให้กลายเป็นวัดประจำตำแหน่งพระ
สันตะปาปา และ ถวายแด่พระผู้ไถ่ เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน ค.ศ. 324 ด้วยเหตุนี้ อาสนวิหารแห่งแรกของ
พระศาสนจักร และ โลก จึงได้ชื่อว่า “มหาวิหารพระผู้ไถ่”

ในปี ค.ศ. 896 ได้เกิดแผ่นดินไหวใหญ่จนทำให้มหาวิหารพังทลายลง พระสันตะปาปาแชรจ์อุสที่ 3 จึงได้สร้างมหาวิหารขึ้นใหม่ตรงที่เดิม และ ถวายแด่นักบุญยอห์น บัปติสต์และนักบุญยอห์น อัครสาวก ปัจจุบันเราจึงเรียกมหาวิหารเก่าแก่และสำคัญที่สุดนี้ว่า “มหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน” มหาวิหารนี้เคยเป็นสถานที่ประชุมสังคายนาสำคัญถึง 5 ครั้ง มหาวิหารนี้ยังเป็น “สัญลักษณ์แห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน” ของพระศาสนจักรทุกแห่งในโลกกับพระศาสนจักรที่กรุงโรม การฉลองวันนี้จึงเป็นการแสดงออกถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของคาทอลิกทั่วโลกกับพระสันตะปาปา มหาวิหารนี้ยังได้ชื่อว่าเป็น “มารดา และ ที่หนึ่งในบรรดาวัดทุกแห่งในกรุงโรมและบนโลกนี้” ที่ประทับของพระเจ้าทุกแห่ง ไม่ว่าจะเป็นวัดไม้เล็ก ๆ หรืออาสนวิหารใหญ่ ๆ หรือมหาวิหารที่สวยงาม ล้วนมีคุณค่าและความสำคัญเท่ากันในสายพระเนตรของพระเจ้า และ เมื่อพระเจ้าประทับอยู่ที่ใด ที่นั้นกลายเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ไปด้วย ดังนั้น การกระทำใดที่ทำให้ความศักดิ์สิทธิ์ของสถานที่ดังกล่าวต้องเปื้อนหมอง จึงควรขจัดออกไปให้หมดสิ้น

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงทำการชำระพระวิหารซึ่งเป็น “บ้านของพระบิดา” (ยน 2:16) ของพระองค์ พระเจ้าของเราทรงความรักยิ่งใหญ่และไร้ขอบเขตจำกัด ในบ้านของพระองค์จึงมีที่สำหรับทุกคน ดังนั้นวัด หรืออาสนวิหาร หรือมหาวิหารซึ่งเป็นบ้านของพระองค์ จึงต้องเปิดต้อนรับทุกคน ไม่ว่าเชื้อชาติหรือศาสนาใดสามารถมาอธิษฐานภาวนาในสถานที่ดังกล่าวได้ ให้เราอ่อนน้อมขอพระเยซูเจ้าชำระดวงใจของเราให้บริสุทธิ์ เพื่อสมเป็น “พระวิหารของพระเจ้า” (1 คร 3:16) และ ที่ประทับที่เหมาะสมสำหรับพระองค์ ให้เราทุกคนเปิดใจกว้างเพื่อต้อนรับพี่น้องต่างความเชื่อทุกคน ที่ปรารถนาจะเข้ามาอธิษฐานภาวนา และ สัมผัสความรักของพระเจ้าในบ้านของพระองค์แห่งนี้ พระเจ้าทรงรักพวกเขาไม่น้อยกว่าที่ทรงรักเราแต่ละคนผู้ซึ่งเป็นบุตรชายหญิงของพระองค์โดยทางพระคริสตเจ้า

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระเจ้าสงฆราชขอแซฟ ลีโอชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี